

Diumenge 27 (A) de durant l'any

Text de l'Evangelí (*Mt 21,33-43*): En aquell temps, Jesús digué als grans sacerdots i als notables del poble: «Escolteu una altra paràbola. Hi havia un home, un amo de casa, que plantà una vinya i la voltà d'una tanca i hi excavà un cup i hi edificà una torre, i l'arrendà a uns agricultors i se'n va anar lluny. Quan s'apropava el temps de la collita, envià els seus servidors als agricultors a fi de rebre'n dels fruits. Però els agricultors, agafant aquells servidors, l'un l'apallissaren, l'altre el mataren, i un altre l'apedregaren (...). Més tard, els envià el seu fill, dient: "Respectaran el meu fill". Però els agricultors, veient el fill, es digueren entre ells: "Aquest és l'hereu: veniu, matem-lo i tindrem la seva heretat". I agafant-lo, el tragueren fora de la vinya i el mataren (...).

La "Paràbola dels vinyaters homicides": una estació del "Via Crucis"

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui Jesucrist es dirigeix directament als qui millor deuriem haver-lo conegut: els grans sacerdots i els ancians d'Israel. El Mestre —amb la seva habitual pedagogia— se serveix d'una comparança, en la que anuncia ja més clarament el seu destí: la Creu. Jesús, el Fill de Déu, serà foragitat fora dels límits de Jerusalem —la seva estimada "vinya"— i allí serà matat pels "vinyaters", que no han volgut reconèixer-lo.

Les paràboles, bo i deixant traslluir el misteri diví de Jesucrist, susciten contradicció. Quan assoleixen la màxima claredat —com en aquest cas— quasi es transformen en estacions del "Camí de la Creu". Més encara, formen part del misteri de la Creu. Finalment, allí, des de la Creu, les paràboles es desxifren definitivament. A la Creu Jesús ja no ens parla amb comparacions: és Ell mateix.

—Senyor, us prego pel món, per tal que us conegui i no us temi, Vós que sou la llavor que ha caigut per a morir i ser fruit bo per a nosaltres.

